

Koffiemiddag.

In het rustieke Hengstdijk, waar de wind altijd net even iets harder waait dan het KNMI voorspelt en de polderlucht zwanger is van rust, vindt elke week een ritueel plaats dat het dagelijks leven in Zeeland overstijgt: de koffiemiddag in de Schuur.

Vergeet de hippe barista's in de grote stad met hun *oat milk flat whites* en espresso's van gefermenteerde Ethiopische bonen. In de schuur in Hengstdijk geldt slechts één gouden regel: de koffie moet zwart zijn, heet genoeg om roest op te lossen, en zo sterk dat de lepel er rechtop in blijft staan.

Rond een uur of twee stroomt het vertrouwde gezelschap binnen.

Zodra het welbekende *pruttel-pruttel-piep* van het koffiezetapparaat klinkt, begint het officiële gedeelte van de middag: de polderpolitiek. De agendapunten worden in een strak, maar informeel tempo afgewerkt:

De Weersverwachting: Er wordt minstens twintig minuten gediscussieerd over de vraag of die ene donkere wolk boven de Westerschelde nou regen brengt of gewoon "waai-lucht" is.

De Buurtanalyse: Wie reed er vanmorgen om 07:15 uur met een onbekende witte bestelbus door de straat? En waarom reed hij drie kilometer per uur te snel?

Technisch Advies: Een gedetailleerde analyse van de carburateur van Jan z'n kettingzaag, inclusief het ongevraagde oordeel dat "ze tegenwoordig ook niks goeds meer maken."

Bij de koffie hoort uiteraard een koek. Geen geraspte kokos-acai-reep, maar een gewoon lekker koekje, of een stukje vlaai meegebracht door Limburgse gasten.

Rond de klok van vier transformeert de sfeer ongemerkt. De koffiepot is leeg, Een geslaagde koffiemiddag. Er is werkelijk helemaal niets nuttigs gezegd of gedaan, maar de wereld van Hengstdijk draait weer als een zonnetje.